

отговорилъ: кога-то ся яде много захарь става врѣдъ на кисѣж-тж, а никога на тѣло-то.

Срѣдство за да ся познае възрасшъ-шъ на конь.

Една газета ни показва вѣрно срѣдство за да ся познава възрасть-ть на конь откакъ прѣмине осѣмь години. На горниж-тж чясть на клепкж-тж на коня става по еднж бръчка всякж годинж, И така колко-то бръчки или рѣзки има конь-ть толкова щжть му сж години-ты.

VIII. НАШЕ-ТО ОГЛЕДАЛЦЕ ЗА 1869 ГОДИНЖ. ЩО НЕ Е ТРѢБВАЛО ДА БЖДЕ, А ПAKЪ Е БЫЛО.

или

двадесять и пять истины.

1. Въ село М. . . . . черкова-та не е отваряна по цѣлы мѣсяцы, зацо-то, казвать, крѣчмарь-ть не пуцаль попа да ходи да чете, а задрѣжываль го да ся валя изъ прахове-ты на крѣчмж-тж и отъ тамъ всякой день освятень да поучява народа. — Тяжко и горко и нему, па и на народа съ такъвъ попъ!

2. Въ С . . . . . С . . . . . П . . . . . и П . . . . . ся изопо-нихж до 200 душъ нови попове, нъ едва ли ще да има между тѣхъ двама, кои-то безъ сричаніе да можть да прочитать свободно въ Трѣбника си; а отъ такывы пастири що може ся научи едно словесно стадо? Какъ ли можть да другому това, кое-то тѣ сами нѣмать у себе си? — Ала кой ни е кривъ за тыя най-голѣмы наши кривицы, кои-то и до сега още оставямы да ставать у насъ?

3. Въ село К . . . . . попъ-ть, освѣнь гдѣ-то го е страхъ да прѣстжни прагъ-ть на училище-то, въ кое-то полегка легка можяль бы да научи много добро нѣщо, нужно за негово-то свято званіе, нъ още и силнж партіж вдигнжль възъ учителя за да го извадятъ, та да намѣсти своя сынъ; зацо-то оня былъ училъ дѣтца-та на *гяволскы работы* а-